
Zsigmond László

PÁSZTOR BÉLA 40 ÉVE

VERESEGYHÁZ POLGÁRMESTERE

1989 tavaszán a MAKONA kisszövetkezet irodájába belépett egy 50 év körüli, hosszú, őszülő hajú ember. Köszönt és bemutatkozott: Pásztor Béla vagyok, Veresegyház tanácselnöke. Elmondta, hogy az utcán meglátta a cégtáblát és megkért, hogy látogassunk ki Veresegyházra, mert szeretne egy idősek otthonát építeni. A következő héten Ekler Dezsővel és Bata Tiborral elutaztunk és a helyszínen megegyeztünk a részletekben. A terv elkészült, a rajzok tetszetek a tanácselnök úrnak, de a polcon várták, hogy sorsuk jobbra forduljon. Még ez évben újabb felkérés érkezett a Fő tér rendezésére. Ez a tervünk is tetszett, de egyelőre a másik mellé került a polcra.

Közben elmúltak ezek a különös, szép '80-as évek, amikor mindenki bízott a dolgok jobbra fordulásában, de senki sem mert gondolni, hogy ez be is következik. Aztán megtörtént a csoda, új időszámítás kezdődött. Az új kormány által biztosított lehetőséggel élve Pásztor Béla polgármester 50% állami támogatást nyert el az idősek otthonához. Az 1991-92 évek a privatizáció és a kárpótlás kezdeti időszak. Veresegyház a földosztások során 600 ha területet vásárolt, önkormányzati tulajdon lett az államosított és szövetkezeti föld. A kárpótlás részesei dupla árat kaptak a földért, a spekulánsok hoppon maradtak. Elindult a közművek fejlesztése. 1992-ben átadták az idősek otthona első ütemét, egyidejűen kibővült a Polgármesteri Hivatal épülete is.

A következő feladat a lakóterület fejlesztése volt. A csonkási földeken lucerna és kukorica között Trabanttal jártuk a szántót. Új parcellázás készült: 5 hét alatt közel 350 telek talált vevőre. Még nincs meg a telekosztás, hiányzik a beépítési elképzelés, de már több mint 300 család várja, hogy a szinte önálló 1200 lelkes faluba költözhesen. A tervlapokon kialakul egy körút hálózat, a telkek két utcára néznek, az egyik autóval, a másik gyalogosan közelíthető meg. Amikor bemutattuk a terveket a művelődési házban, legalább 500-an gyűltek össze. Szakemberek segítségével összeállított kérdőíveket osztunk szét, hogy megismerjük a jövőző lakókat, igényeiket, elképzeléseiket.

A telkek ára szociális: az első héten 1000 Ft négyzetméterenként, a második héten 1100, a harmadik héten 1200, az ötödik hétre elkelt az összes telek. Májusban megtörtént a terület kimérése, a befizetés sorrendjében választhatnak telket a tulajdonosok. Segítettünk az igényeknek megfelelő telket meglesni. Tudomásom szerint csak olyan adta vissza a telkét, aki nem tudta beépíteni, mert természetesen a telkeken beépítési kötelezettség volt, a spekulánsok újra kimaradtak. Mára a terület 90%-a beépült. Ugyanabban az évben készült a Széchenyi tér beépítése és az óvoda terve. Csodaszámba megy, hogy nagy harc árán sikerült a minden típustól eltérő egyedi tervezésű benzinkutat tető alá hozni, és megnyílt az idősek otthona újabb része.

1994 tavaszán, egy szombat este hívott újra a Polgármester úr. Kérdezi, hogy készítenék-e vázlatot 120 állami gondozott gyermek otthonáról keddre, mert a Megyei Közgyűlés bizottsága akkor tárgyalja az ügyet. Ha lehetetlen a feladat, nincs mit veszíteni. Elkészült a vázlat: 12 épület, egyenként 10 gyermek részére, családos modellben és egy központi épület a közös programok és a nevelés-igazgatás részére. Ma úgy hívják: Gyermekkliget. Április elején még tartott a vita, hova kerüljön az intézmény. Szobon a helyiek tiltakoztak, Veresegyházon a képviselőtestület egyhangúlag döntött a befogadásról. Pásztor Bélának egy kikötése volt: a 400 millió elköltésébe senki nem szólhat bele. Cserébe meghívta a Megyei Közgyűlést 1994. augusztus 19-re, a Gyermekkliget ünnepélyes átadására. Sokan nevettek. Május 1-én megtörtént az ünnepélyes alapkövetétel. Közben elkészült az engedélyezési terv, Gödöllő 4 nap alatt megadta az építési engedélyt, szabályosan, az összes szakhatósági hozzájárulással. 91 nap múlva kezdődött a műszaki átadás. A teljesen berendezett és felszerelt házakat (3600 m² – 13 épület, úttal, közművel, kerttel és a parkban a kiszökölt fűvel) a Közgyűlés ünnepi keretek között vette át. Hetekig tartott a pénzügyi elszámolás és ellenőrzés, ami nem talált hibát a munkában. Közben folyt a település csatornahálózatának és szennyvíztisztítójának

Veresegyház, a Fő utca beépítésének terve az elkészült benzinkúttal szemben; távlati kép és számítógépes modell

építése. A Széchenyi téri óvoda is elkészült, augusztusban tűzték ki, november 20-án volt az átadás. (Azóta sem kapott Verezegyház gyermekintézmény építésére állami támogatást.) Befejeződött az idősek otthona, az alagsorban termálvizes medence és terápiás helyiségek kialakítására is sor került.

1995-ben készült el a 100 hektáros *Ligetek* beépítési terve és szabályozása. Sorházak és családi házak épültek és elkészült egy 400 ágyas termál szálló tanulmányterve. Itt is mostanában készül a néhány utolsónak maradt családi ház. Közben elindult egy kísérleti program: a Misszió Egészségügyi Központ Somody Imre kezdeményezésére, a Polgármester és a Képviselő Testület együttműködésével. Az irányított betegellátási rendszer sikeresnek bizonyult, a Misszió magas színvonalon nyújtja szolgáltatásait. Elindult a már korábban ide települt Pharmavit gyártóüzem lakóterületének beépítése. Vázlatok születtek a benzinkút környékének üzleteihez.

Közben a tanácsadó főépítészeti munka is megnövekszik, a Csonkás, a Ligetek mellett a *Hegyek*, a *Revetekés* az *Öreghegy* is építési területté vált. Újra át kellett gondolni a Fő tér és a Fő utca kialakítását. A Hegyek 60 hektáros területére új beépítési tervet kellett készíteni, hogy mindenki élvezhesse a terület előnyeit. 1997-ben az Önkormányzat jóváhagyta az ÁRT-t, ezzel végleges formát öltöttek a hosszabb távú elképzelések. A fejlesztések eredményeképpen egy 17-18 ezer lelkes kisváros településszerkezeti, közlekedési és infrastrukturális képe bontakozik ki. A beköltözők száma nagyjából 500 fő évente. Rengeteg az óvodás és iskolás, az Önkormányzat 24 osztályos iskola építéséhez nyújtott be pályázatot címzett állami támogatás elnyerésére, hiába.

A következő évben elkészült a sportcsarnok terve, újabb pályázat, újabb elutasítás. Szorít a helyhiány, elkészült a csonkási óvoda kivitelezési terve, a megvalósítás itt is várat magára. Közben tanulmányterv vizsgálta az iskola más elhelyezési lehetőségeit, aminek eredményeképpen lázas tempóban elindult a végleges programnak megfelelő tervezés. Az Önkormányzat megpályázta és 1999. június 30-ával elnyerte a városi címet. Ez a nagy kiterjedésű kertváros elérte a térbeli növekedés természetes határait. Még falu és város egyszerre van jelen, s ezernyi új igény egyszerre fogalmazódik meg.

Főleg az újonnan betelepülők a kezdeményezők, a lakókörnyezet, utak építése, iskolai, óvodai ellátás problémái vannak előttük. Megnőtt a forgalom, rengeteg az autó. Gondoskodni kell a helyi tömegközlekedésről. Folytatódik a hosszúnak ígért küzdelem a termálvíz hasznosításáról.

Közben az eredeti tervek szerint épült az iskola első két üteme, 2001-ben átadásra került az iskola szárny: 30 új tanterem a szükséges kiszolgáló részekkel 855 millió Forintos költséggel. A harmadik ütem az uszoda és a tornaterem. Végül a GYISM ad 160 milliót. Az induláshoz elég, aztán kiderül, a további ígéretek nem lesz pénz. A Képviselő Testület hitel felvételéről dönt, így folytatható a munka, december 5-én az ünnepélyes átadáson több mint 3000 ember kíváncsi az új épületre. Iskolára, óvodára nincs uniós pénz, de kiírnak egy Phare Orpheus pályázatot. Nem tudjuk mire, de nagy erővel próbáljuk megfejteni a kódolt nyelvet. Településközpont, innováció, környezet, úthálózat kulcsszavai kezdenek kibontakozni, de rettentően rövid az idő. A kiírás 2003. augusztus 14-én jelent meg, november 7-én kell beadni a pályázatot érvényes építési engedéllyel. Még tervezési program sincs, szakértő bogozza ki az érthetetlen kifejezések tömegéből a ránk vonatkozó lényegyet. Végre összeáll a kép: meglévő épületeket kell bővíteni. Sport, szabadidő, civil kezdeményezés, művelődés, gazdaság, innováció, oktatás. És egy másik komponensként a tágabb környezet közlekedése és úthálózata is megvalósítható. Az utolsó pillanatra összeáll a 10 kg papír, beadjuk a pályázatot. Közben lázas pályázatírás folyik más területeken is. Új kérelem az óvodára, pályázunk bölcsődére is. Nem hiszek a pályázatokban. Elviszik a pénzünket máshová, kitalálják a beruházási célokat és olyan dolgokért küzdhetünk, ami evidencia, nyilvánvaló szükséglet a helyi közösség számára.

Végül is nyertünk a Fő téri pályázaton, idén elkészül az épület is, a tér is szökőkúttal együtt. Az úthálózat felújítására is sor kerül. Folytatnunk kell a Fő tér városias kialakítását lehetőséget adva a kereskedőknek és szolgáltatóknak újabb épületek építésére.

Miért is írtam le mindezt? Mert van egy egyre öszülőbb hajú ember, aki 40 éve fáradhatatlanul, kedvvel és szeretettel hordozza a rá kirótt terhet, akinek a munkája, lelkesedése, leleménye ott van minden magvalósított (és tervben maradt) fejlesztés mögött: Pásztor Béla polgármester.

Keresem az irodájában, beszélünk kellene, csak öt percet. De folyamatosan csengenek a telefonok, lassan fél órája ülök az irodában, és csak a köszönésig jutottunk. Néha aztán este 8 után, vagy szombaton sikerül egy-egy órát beszélgetni. Ilyenkor előre sétálunk az időben, számba vesszük, mi minden áll még előttünk.

Soha ki ne fogyjon a gondolat és a figyelem, csöngjön a telefon, szövődjön a történet, ahogy forog az idő kereke.

Verezegyház, általános iskola, tornaterem és uszoda légitelvélen, és az egyik beépülő családi házas telep

